

LÊ XUÂN NHUẬN – H_ui Kí Mùa Hè: Tháng 6 BI_{ên}-LOẠN MI_{ên} TRUNG

(h_ui kí Mùa Tháng 6) [TH.TG](#). NG.KH_uC BÌNH VS

BI_{ên}-LOẠN MI_{ên} TRUNG

Ngưng một lát, Chu_un-Tướng Nguy_un Kh_uc Bình chuy_un sang v_un-đ_u khác:

– Anh nói tóm-t_ut tình-hình _u Hu_u hiện nay ra sao?

Tình-hình _u Hu_u nói riêng, và những nơi khác liên-quan đ_un Hu_u nói chung, thì tôi đã có báo-cáo lên đ_uy-đ_u r_ui.

Tôi ch_u nh_un mạnh vài đi_um n_ui bật mà thôi:

– V_u ph_un cộng-s_un thì qu_u trước đây chúng đã n_um được đa-s_u các tay “lãnh-tự” tập-th_u sinh-viên, nh_ut là qua vụ vu-kh_ung “*Chính-Quy_un b_ut cóc Sinh-Viên*” vừa r_ui, chúng đã tạo được _unh-hu_ung trong giới phụ-huynh sinh-viên & học-sinh, giáo-chức, và c_u qu_un-chúng nói chung.

“Nhưng tôi đã lập k_u-hoạch, đích-thân ch_u-đạo và y_um-trợ cho S_u Đặc-C_unh Thừa-Thiên/Hu_u s_u-dụng một s_u biện-pháp tình-báo chuyên-môn đ_u lật ngược lại th_u cờ, làm ch_u tình-hình. Hiện nay, chúng ta đã chi_um được th_u thượng-phong đ_ui với cộng-s_un trong giới giáo-chức, sinh-viên & học-sinh _u nội-thành r_ui”*.

—-

**Xem các trang 269 và 279.*

– V_u ph_un nội-chính?

– Tuy không có những t_u-chức nh_u và nhi_uu như từ Đà-

Nhưng trở vào, nhưng hai tổ-chức lớn thì rất đáng được Chính-Quyền quan-tâm: đó là “*Lực-Lượng Hòa-Hợp Hòa-Giải Dân-Tộc*” và “*Phong-Trào Chống Tham-Nhũng và Kiến-Tạo Hòa-Bình*”, mà cốt-thiết nhất là “*Phong-Trào*” này.

– Anh nói về *Lực-Lượng Hòa-Hợp Hòa-Giải Dân-Tộc* trước.

– “*Lực-Lượng*” quy-tụ được hầu hết Phật-Tử là thành-phần đại-đa-số trong dân-chúng, kể cả công-chức và quân-nhân. Ngoài Khố *Đen-Quang* xuất-phát từ Miền Trung và kiểm-soát hầu hết Phật-Giáo-Đạo khắp nơi, Đại-Tướng Dương Văn Minh đã thu-phục được hầu hết giới tín-đạo Phật-Giáo gốc Miền Nam, và Giáo-Sư Vũ Văn Mẫu đã lôi-cuốn được hầu hết khố tín-đạo Phật-Giáo gốc Miền Bắc di-cư. Đối với quốc-tế thì đó là *thành-phần thứ ba*; đối với quốc-nội thì đó là tập-hợp dân-sự lớn mạnh nhất, bao gồm nhiều chính-đảng nhất; các cấp lãnh-đạo lại là nhân-vật dân-cố có quyền bặt-không xâm-phạm.

“Điều đáng nói là cộng-sản đã len-lỏi vào, và chính-quyền địa-phương thì không dám dòm-ngó đến, phó mặc cho Trung-Ương lo.

“Tuy thế, tôi đã có người bên trong, cho nên biết trước chương-trình & nội-dung sinh-hoạt của họ, khắp Vùng.

“Trên hết, chính tôi đã gặp, trực-tiếp nói chuyện với Thượng-Nghị-Sĩ Vũ Văn Mẫu, Giáo-Sư Võ Đình Cường, và các tay cầm đầu, nên biết ý-đạo của họ, và tôi đã có trình lên thi-tướng rồi.”

– Anh có chắc-chắn là không có gì đáng lo?

– Vâng, nếu họ vẫn cứ tổ-chức mít-tinh tại các sân chùa, chứ không xuống đường gây xáo-trộn trật-tự chung, như họ đã cam-kết với tôi, và nếu họ không xúi-giục quân-đội gây binh-nạn gì, mà chỉ chờ-đợi đến ngày bầu-cử Tổng-Thống, vào cuối năm tới, như họ đã nói rõ với tôi. Tính đến hôm nay, và riêng Miền Trung thì thế; còn về tương-lai, và các nơi khác thì tôi không dám đoán trước...

– Còn về “Phong-Trào Chấn Tham-Những”?

Tôi tin là Thiệu-Tướng Bình, tuy là tín-đạo Đạo Chúa, nhưng ông “sống đời công-chính theo lời Chúa dạy”, sẽ “rất công-bình chứ không thiên-vị Đạo nào”, không bao che cho người nào, nên tôi nói thẳng cảm-nghĩ của tôi:

– Chấn-đạo chấn tham-những thì hợp-dân đối với mọi người, kể cả một số người mà bản-thân cũng không trong-sạch gì; nhưng tham-gia vào “Phong-Trào” thì hưu như là chỉ có tín-đạo Kitô-Giáo*; còn xuồng đường thì là những phần-tử mà quy-n-lợi vật-chất hoặc tinh-thần đã quá gắn liền với cả Tầng-Thang Ngô Đình Diệm và gia-đình.

—

*Một số nhân-vật chính-đăng và t-chức khác có tham-gia vào, nhưng không đáng kể so với đại-khối hơn 301 linh-mục.

“Dù sao, cuộc biêu-tình của họ mà bị Cảnh-Sát [do Thiệu-Tá Liên Thành chỉ-huy] đàn-áp vừa rồi cũng đã gây được một tiếng vang, có lợi cho “Phong-Trào”, tức là có hại cho Chính-Quyền. Đó là một bước dò đường. Tin-tức mới nhất cho biết là “Phong-Trào” sẽ t-chức xuồng đường khắp nước. Từ Huế, Quảng-Trị vào các Tỉnh Vùng II thì do Linh-Mục Nguyễn Kim Bính, cha xứ Phú Cam ở Huế khi-xướng.

“Tại Thành-Đô Sài-Gòn và các Tỉnh Vùng III, Vùng IV thì do Linh-Mục Trần Hữu Thanh phát-động.

“Khi đó thì tình-hình khắp nước sẽ rồi beng; Chính-Quyền khó kiểm-soát được dân-chúng, ngay cả các Ban T-Chức biêu-tình cũng không nắm vững thành-phần tham-gia. Và không ai đối-phó nổi với phản-ứng của các thành-phần bị họ chỉ-ng, trong khi các phương-tiện truyền-thông trong và ngoài nước tha-huế để thêm dầu vào.

“Tóm lại, ‘Phong-Trào’ không chờ đến ngày bùng-cát sang năm; họ muốn Tầng-Thang Nguyễn Văn Thiệu phải từ-chức ngay; họ

muốn có một Tòng-Thòng là tín-đồ Đạo Kitô.”

Chuẩn-Tướng Bình nhắc tôi:

– Tòng-Thòng [Nguyễn Văn Thiệu] cũng là...

Tôi thấy ông có vẻ thực tình muốn biết Sự Thật nên tôi trình-bày:

– Nhưng có một sự phân-tách phân-biệt “đạo dòng” với “đạo theo”*. Về lại, vốn-đầu không ngừng là đó, mà là nhúng vào vai trò giáo-dân của người lãnh-đạo quốc-gia. Họ muốn có một Tòng-Thòng rập khuôn của Tòng-Thòng Ngô Đình Diệm. Tòng-Thòng hiện nay không hề đi-xi phân-biệt với các tín-đồ đạo khác, không chịu lợi-dụng Chính-Quyền để tạo ưu-thế cho Đạo Kitô – tức như gia-tăng tín-đồ – mà lại lập một dòng riêng là *Dòng Dân-Chi*, nên họ bất-mãn. Họ đôn miệng rằng Đức Tòng-Giám-Mục Nguyễn Văn Bình đã “cố-nh-cáo” Tòng-Thòng về khoản này.

**Trong quan-điểm đó, mãi đến tháng-kỳ 21, nhà văn Nguyễn Văn Lục còn phát-biểu về Cựu-Hoàng Bão-Đại như sau:*

“Bản thân Bão Đại là người gốc Phật giáo, cái nhãn hiệu Thiên Chúa giáo bất quá chỉ là ‘đạo theo’ cho có lệ, và chính thức ông chưa hề bao giờ là người Thiên Chúa giáo.”

“Nổi bật nhất là nội-dung những lời thuyết-giáo của Linh-Mục Nguyễn Kim Bính tại nhà thờ Phú-Cam, Huế, mà tôi đã cho thu băng ghi trình thi-thu-tướng, trong đó đã có hai đoạn tiêu-biểu cho hai phương-diện của một vốn-đầu: một đoạn Linh-Mục Bính hân-học khích-động dòng-đạo, đại-ý “người ta đã ám-hại một tòng-thòng anh-minh...”, và một đoạn ông cay-đòng phân-bua, đại-ý “như tôi là một Cha xứ ở Phú Cam này, có ai mà không biết tôi; thế mà cái “ngài” Đại-Tá Tôn Thất Khiên này, cái “dòng” Tòng-Truong Tôn Thất Khiên này, đôn nhậm-chức ở đây đã bao lâu rồi, mà vốn chưa hề đôn thăm hỏi tôi lấy một lần...”

Chuẩn-Tướng Nguyễn Khắc Bình gật đầu:

– Tôi đã có nghe cuốn băng này rồi.

Ông hỏi tiếp tôi:

– Theo anh thì những việc gì cụ-thể có thể xảy ra trong tương-lai gần, hậu-quả thế nào?

– Cộng-sản Bắc-Việt đặt chuyển quân và chiến-cụ vào. Quân-Lực của ta thì bị bó tay vì bản *Hiệp-Định Paris*; nếu có đụng-độ quân-sự thì điếu đó thuộc thẩm-quyền của cấp Trung-Ương. Riêng về phương-diện chính-trị nội-bộ thì tình-hình chung ngày càng xấu thêm: các cấp Chính-Quyền địa-phương không biết thu-phục dân-tâm; nhất là ở vùng ven-ô, nói chi ở vùng tranh-chấp. Đứng-bào chán ghét tham-những, mà lại khao-khát hòa-bình. Tờ-chức của nhóm các Linh-Mục Trần Hữu Thanh và Nguyễn Kim Bính là *“Phong Trào Nhân Dân Chống Tham Những để Cứu Nước và Kiến Tạo Hòa Bình”*. Một số tín-đồ Kitô-Giáo sẽ đứng-loạt xuống đường khắp nơi. Nếu không ngăn-chặn thì có thể có bạo-động. Giả-dụ một số quá-khích (Việt-Cộng xúi-giục) tấn-công những người mà họ cho là đã tham-gia tích-cực vào cuộc Cách-Mạng 1-11-1963 lật đổ chế-độ *Đệ-Nhất Cộng-Hòa*, mà những người này thì nằm bên phía *“Lực-Lượng”*, và tất-nhiên là những phần-tử này sẽ phải tự-vệ, biến thành xung-đột tôn-giáo, ít nhất cũng như biến-cổ *Thanh-Bồ Đức-Lợi* tại Đà-Nẵng trước đây. *“Phong-Trào”* mà *“làm mạnh”* được thì phía *“Lực-Lượng”* hẳn cũng sẽ không chịu thua. Ngăn-chặn thì bị gán cho là đàn-áp tôn-giáo; giả-dụ có kẻ bắt chức nữ-Dân-Biêu Kiêu-Mộng-Thu, nằm lẫn giữa đường để cho phóng-viên chụp ảnh, quay phim, dùng làm bằng-chứng là đã bị cảnh-sát bạo-hành, xong kéo đứng-bọn vào nhà-hàng lớn ăn khao, trong lúc phần-ứng của dư-luận chung, cả trong nước lẫn ngoài nước, nhất là tại Hoa-Kỳ, chỉ nhìn vào tấm ảnh *“dân-biêu mà cũng còn bị đánh ngã giữa đường”* thì rất bất-lợi cho ta.

“Hơn nữa, làm sao có để lực-lượng để giúp văn-hội an-ninh: kinh-nghiệm các vụ lộn-xộn ở Quận Hoàn-Nhơn của

Tỉnh Bình-Định*, Thị-Xã Tuy-Hòa của Tỉnh Phú-Yên*, vừa qua, cho thấy là Chính-Quyền Tỉnh *bật-lực* khi chính Cảnh-Sát của địa-phương mình bị đám lộng-hành bao vây, tấn-công. Trung-Ương cũng khó tiếp tay: chỉ nội một vụ *Chùa Linh-Sơn*, Đà-Lạt, mà phải còn có phi-cơ quân-sự di-chuyển *Cảnh-Sát Dĩ-Chiến* từ Sài-Gòn lên; nếu có biến-động nhiều nơi một lúc thì làm sao mà giải-nguy?

—

*Xem sách "[Cảnh-Sát-Hóa...](#)" của Lê Xuân Nhuận.

"Quan-trọng hơn hết là bọn Việt-Cộng đã xâm-nhập vào *"Phong-Trào Chống Tham-Nhũng và Kín-Tạo Hòa-Bình"*. Chúng đã hiểu rõ là tổ-chức này thù-hận chế-độ hiện-thời hơn hết (vì Sư-Đoàn của Trung-Thống là lực-lượng chủ-yếu tấn-công Dinh Gia-Long), nên chúng lợi-dụng để có thêm những đồng-mình chung sức chống phá Việt-Nam Cộng-Hòa.

"Trong lúc đó, *'Phong-Trào'* đã bắt đầu lôi kéo thêm các tổ-chức khác nữa, từ bên ngoài Kitô-Giáo — thí-dụ *Đảng Đại-Việt* — để cùng hưởng-ứng *'Phong-Trào'*."

"Việt-Cộng thấy rõ *'Phong-Trào'* là hình-thức đổi-lập hợp-pháp, nên được vào đó là hoạt-động đến vô cùng.

"Chúng sẽ có thể trà-trộn xúi-giục chiếm giữ công-sở, đột-nhập đồn bót, kho-bể, phá-hoại, ít nhất là cũng thành-công về mặt chính-trị, thông-tin tuyên-truyền..."

— Theo anh thì Chính-Quyền nên đi-phó cách nào?

Tôi nghĩ đến mọi ác-cạm của Linh-Mục [Nguyễn Kim Bính](#), Cha Xứ Phú-Cam, đi với Đại-Tá Tỉnh/Thị-Trưởng Tôn Thết Khiên, vì đã *"chưa hề đến thăm hỏi"* ông lớn nào, và mọi căm-thù của ông đi với Thiệu-Tá Liên Thành, Chín-Huy-Trưởng CSQG địa-phương, vì đã *"đàn áp cuộc xung đường"* do chính ông dẫn đầu, và chương-trình hành-sự của tôi.

— Tôi xin đề-nghị Trung-Ương tạm-thời nhượng-bộ

“*Phong-Trào*” một bước đầu tiên, để tiện cấp-thời vô-hiệu-hóa mọi kế-hoạch hoạt-động của họ hiện nay, bằng cách cấp hai tín-đạo *Kitô-Giáo*, gọt-gác *Đệ-Nhật Cộng-Hòa* và thân-cận với giới cựu *Cộng-Lao*, ra làm Tỉnh-Trưởng và Chín-Huy-Trưởng Cảnh-Sát Quốc-Gia tại Tỉnh Thừa-Thiên & Thị-Xã Huế...

Thị-sư-tướng Bình và Đại-Tá Tây nhìn nhau.

Tôi nói tiếp liền:

– Như thế là chúng mới giới-quyết được bước đầu, chứ chưa xong trọn vẹn-đó.

“Nếu tôi còn ở *Vùng I* thì tôi, *chính tôi*, sẽ ngăn-chặn được mọi sự xáo-trộn tiếp theo, cho *Vùng I*, và do đó, cho toàn *Miền Nam*...” ([Xem thêm](#))

*

Chuẩn-Tướng Nguyễn Khắc Bình, Tư-Lệnh Lực-Lượng Cảnh-Sát Quốc-Gia Việt-Nam Cộng-Hòa, đứng dậy, đưa tay bắt tay cảm ơn tôi, và kết-thúc cuộc tiếp-xúc bằng lời khuyên-khích tôi và hứa-hẹn sẽ thăng cấp cho tôi vào “*Ngày Cảnh-Lực*” 1-6-1975.

Tôi cùng Đại-Tá Huỳnh Thới Tây trở về văn-phòng Trưởng Ngành Đặc-Cảnh Trung-Ương, hôm này thì cùng đi bộ.

Tôi muốn nói lên một lời cảm ơn ông đã đỡ-bạt tôi, đã dành cho tôi rất nhiều đặc-quyền, đặc-ân, mà các viên-chức khác, ngang tôi, kể cả cao cấp hơn tôi, cũng không có được – đương-nhiên là trong công-vụ mà thôi. Ít nhất thì ông cũng đã bắt cả các cấp Giám-Đốc phụ-tá của ông tại Trung-Ương phải đích-thân đáp-ứng ngay mọi đề-nghị của tôi; và, thay vì, như với nhiều giới-chức khác – cấp dưới dâng nạp quà cáp lên cho cấp trên – thì ông ngược lại đã cho riêng tôi mỗi tháng 20,000 đồng, tương-đương gần nửa tháng lương của tôi, để thuê nhà ở, vì tôi phải rời gia-đình mà ra *Miền Trung* – tất-nhiên với sự tán-đồng của Chuẩn-Tướng Nguyễn Khắc Bình.

Nhưng tôi không nói ra được lời cảm ơn đó, vì nó có vẻ

nịnh-hót thò nào ấy – một việc mà tôi không bao giờ làm, cho nên đã bị thiệt-thòi từ hai mươi bảy năm nay.

Chúng tôi lặng-lẽ bước bên cạnh nhau, trước những cặp mắt ngạc-nhiên của nhiều sĩ-quan gặp trên đường đi.

Cuối cùng, như đờ đánh tan bầu không-khí lạt-lẽo ấy, và lấy lại thò chò-động, Đại-Tá Tây nói với tôi:

– Qua Sóc-Phục thì có tiển...

Câu nói ngẩn-ngãi mà tôi nghe như nói lên tâm-tư của một sĩ đồng viên-chức chò-huy Ngành Đặc-Cảnh thời bảy giờ.

Sau đó, ông không quên trao tiển thuê nhà cho tôi, và nhắc tôi cấn gì thì giời-quyết gặp với các Giám-Đốc hữu-quan, đờ còn rời Sài-Gòn sớm mà ghé thăm gia-đình hiện ở Nha-Trang...

.

*

Tôi vừa về đờn Nha-Trang thì nhận được tin Trung-Ương đã cò hai nhân-vật khác đờn thay Đại-Tá Tôn Thòt Khiên và Thiều-Tá Liên Thành trong chức-vụ Tỉnh/Thị-Trưong và Chò-Huy-Trưong Cảnh-Lực Tỉnh Thừa-Thiên & Thị-Xã Hu.

Tân Tỉnh/Thị-Trưong là Đại-Tá [Nguyễn Hữu Duệ](#).

Đại-Tá Nguyễn Xuân Lộc, Chò-Huy-Trưong Cảnh-Lực Vùng I, nhò tôi ra Đà-Ng gòp, đờ cùng ông ra Hu chò-tọa lò giao-nhận chức-vụ Chò-Huy-Trưong Cảnh-Lực Tỉnh Thừa-Thiên & Thị-Xã Hu, giữa Thiều-Tá Liên-Thành và Trung-Tá [Hoàng Thò Khanh](#).*

—

*Xem “Trung-Tá Hoàng Thò Khanh”, trang 367.

Những lòn trước, tôi có thò ở lại với gia-đình vài ngày; vì tuy ở xa nhiệm-sò, dù ở Tỉnh/Thị/Quận nào khác, kò cò những ngày ở Sài-Gòn và ở Nha-Trang, nhưng qua một hệ-thòg

liên-lạc đặc-biệt mà tôi đã tự mình s p-xếp và đặt trong tình-trạng thường-trực 24/7, tôi v n liên-tục trực-tiếp điều-khiển và gi i-quyết mọi việc   cơ-quan.

L n n y th i tôi phải gọi Hãng Hàng-Không *Air Vietnam* yêu-cầu dành ch  ưu-tiên đ  sáng hôm sau tôi ra Đà-N ng ngay**.

—

***B n g c Chương này đã được in trong cu n h i-ký “[V  Vùng Chiến-Tuyến](#)” do Nhà “Văn Nghệ”   Nam California, USA, xuất-b n năm 1996, nay được in lại, giữ nguyên t t c  các sự-kiện và nội-dung c t-y u – ch  thêm vào một s  hiệu-đ nh, phụ-ch , gi i-th ch cho đ y-đ  và r -r ng hơn mà thôi.*

[L  XUÂN NHUẬN](#)

[Bi n-Lo n Miền Trung](#)